

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

Ο ΛΟΓΟΣΑΤ

ΣΟ ΠΡΟΤΟΝ

ΠΑΝΣΙΝΔΕΖΜΙΚΟΝ ΣΙΝΕΔΡΙΟΝ

ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙΟΝ—ΥΤΑΡΝΙΚΙΟΝ

1933

Εκδοτικόν
«ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

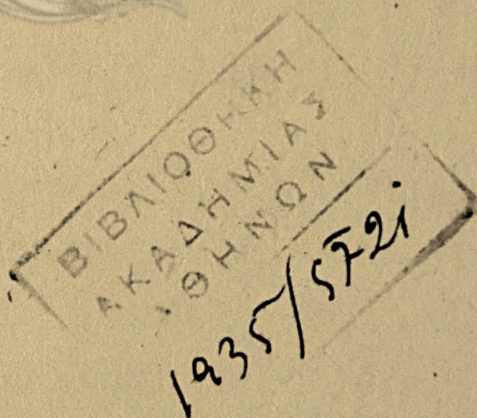
ΑΘΗΝΩΝ

Ι. Β. ΣΤΑΛΙΝ

Ο ΛΟΓΟΣΑΤ
ΣΟ ΠΡΟΤΟΝ ΠΑΝΣΙΔΕΖΜΙΚΟΝ ΣΙΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙΟΝ-ΥΤΑΡΝΙΚΙΟΝ

19 Φεβρουαρι 1933

Μεταφρασι Α. ΕΡΙΘΡΙΑΔΙ

1 9 3 3

ΕΚΔΟΤΙΚΟΝ «ΚΟΜΥΝΙΣΤΙΣ»
Ροστοβ-Τον

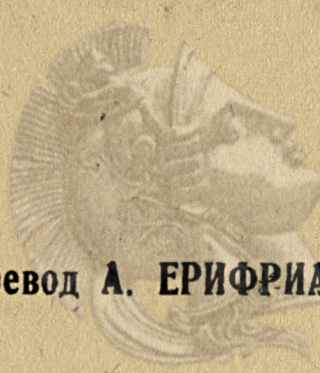
И. В. СТАЛИН

Р Е Ч Ь

НА ПЕРВОМ ВСЕСОЮЗНОМ С'ЕЗДЕ
КОЛХОЗНИКОВ-УДАРНИКОВ.

19-го февраля 1933 года.

Перевод А. ЕРИФРИАДИ.

1 9 3 3

Издательство „КОММУНИСТИС“
Ростов-Дон

— Σιντροφ κολχοζνικι κε κολχοζνιτσεσ! Εγο κιχα σκοπον να καλατζεβο σο ρινεδριονεσυν. Κιχα σκοπον επιδι ρα λογιατυν ι ριτορεσ, πυ εκαλατζεπσαν πριν ασ εμεναν, ιπαν ολια, ντο ετον ανανκι να ελεχκυσαν, ιπανατα καλα κε καρπεμενα. Ακσιζ-μι ιστερα ασ ατο να καλατζεβο; Αμαν ασυ πιζμονετε, κε ι δυναμι εν ρα ρσεριασυν (ε κ ρ α κ ο λ υ θ ι - τ ι κ α χ ι ρ ο κ ρ ο τ ι μ α τ α), — ιμε ιποχρεομενοσ να ιπαχυο. Θα λεγο καρποσα λογια για κσεχοριστα ζιτιματα.

1. Ο ΔΡΟΜΟΝ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΙΘΝ ΕΝ ΤΟ ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΤΟΡΘΟΝ Ο ΔΡΟΜΟΝ

ΤΟ ΠΡΟΤΟΝ ΖΙΤΙΜΑΝ — εν μι ορθον εκινο ο δρομον, οπυ εσεβεν το κολχοζικον ι αγροτια, εν μι ορθον ο δρομον τι κολχοζι;

Το εροτεμαν ατο κεν περιτον. Εσιν, ι υταρνικι τι κολχοζιον, εθαρο ποσ κι ρσυφιαλανεφκεζνε, ποσ τα κολχοζια ρτεκνε σο ορθον τον δρομον. Γιατατο, ισοσ, ατο το εροτεμαν θα φενετε-ρασ περιτον. Αμαν ολ ι χορετ κι νυνιζνε αετς οποσ εσιν. Αναμερα ρι χορετς ινε ακομαν οχι ολιγ αικ ανθρωπ, τα ιδια κε αναμερα ρε κολχοζνικυσ, πυ ρσυφιαλανεφκυνταν αν εν ορθον ο δρομον τι κολχοζιον. Κε ατο κραι παρακρσενον κεν. Πραγματικα, εκατονταδεσ χρονια εζιναν ι ανθρωπ απαν σο παλεν, επεγναν απαν σο παλεν το δρομον, εκαμπυροναν τιν ρασσανατυν εμπροστα ρον κυλακον κε ρον πομερρικον, εμπροστα ρον τοχογλιφον, κε τον

σπεκυλιαντον. Κι γινετε να λεχκετε, πως ατο το παλεν το
καπιταλιστικον ο δρομον ειχε ενκρισιν ασο μερος τι χωρε-
τιον. Αμαν ατο το παλεν ο δρομον ετον δρομος πατεμε-
νον, σινιθιζμενον κε κανις ακομαν κιαπεδικσεν σιν πραγμα-
τικεταν, πως επορι κανε να ζι καπος αλεος κιαλο κελον.

Κε ποσον μαλον ονταν σολια τα πυρξζυαζικα τα μεμ-
λεκετια ακομαν ζυν ι ανθρωπ απαν σο παλεν. Κι ανα-
χαπαρα, γομυνταν ατυ σο παλεν το τζορμαλιν τιν ζοιν ι
πολςσεβικι, γομυνταν αμον φυρτονα κε λεγνε: κερσ εν να
κρεμιζομε το παλεν τον δρομον, κερσ εν ναρχινυμε να
ζυμε οχι αετς, οπος ζυν ολ σα πυρξζυαζικα τα μεμλεκε-
τια, αλα κατα το νεον, αρτελικα. Αμαν ντο εν ατο το νε-
ον ι ζοι, — πιος εκσερ. Να μι εβγεν κιαλο σσιρ ασο πα-
λεν τιν ζοιν.

Οπος κε αν εν, το νεον ο δρομον εν ασινιθιστον δρο-
μος, κεν πατεμενον κε κεν ακομαν ολος διολυ εκσεταζμε-
νον. Κεν μι κελιον να εκσακολυθυμε το παλεν τον δρομον;
Κεν μι κελιον ναναμενομε για το περαζμαν σο νεον το κολ-
χοζικον τον δρομον; Ακσιζ μι να ριπςοκινδινεβομε;

Αχα ντο ιδον ζσυφιαδες εσινεσεβαν ατορα εναν μερος
τι εργαζομενου αγροτιας.

Πρεπ μι εμς να ταυτεβομε ατα τα ζσυφιαδες; Πρεπ
μι να εβγαλοματα, ατα τα ζσυφιαδες σο φος τι ιμερας κε
να δικομε ντο ακσιζνε; Φος φανερον εν, πως πρεπ.

Θα ιπι, το εροτερμαν ντο εβαλαμε κιαλαπαν, κεπορυμε
να λεγοματο περιτον εροτερμαν.

Οστε, εν μι ορθον εκινο ο δρομον ντο επερεν το κολ-
χοζικον ι αγροτια;

Καπι σιντροφ εθαρυν, πως το περαζμαν σο νεον τον
δρομον, ζον δρομον τι κολχοζιον ερχινεσεν σεμας τρια χρο-
νια πριν. Ατο εν ορθον μονον σεναν μερος κεκα. Βεβεα το

μαζικόν το γυρεμαν τι κολχοζιον ερχινεσεν σεμας τρια χρονια πριν. Το περαζμαν ατο εσιμιοθεν, οπος εν γνωστον, με το κατατσακομαν τι κυλαχιας κε με το κινιμαν τι εκατομυριον τι μαζας τεφτοχολογιας κε τι σερετνιακιον σο μεροσ τι κολχοζιον. Ολια ατα σοστα ινε. Αμαν για ναρχινα ατο το μαζικόν το περαζμαν σα κολχοζια, επρεπεν να ιχαμε ζον παρον καπια προκαταρχτικα ζινθικας, χορις τα οποια, ονταν ομιλυμε γενικα, εν αδυνατον το μαζικόν το κολχοζικόν το κινιμαν. Επρεπεν προτα ασ ολια να εχομε σοβετικόν εκσυζιαν, πυ εβριθανεν κε εκσακολυθα να βοιθα τι χορετς να εμπενε ζον δρομον τι κολχοζιον. Επρεπεν εκ δεφτερυ, να διεχομε τι πομερςικυς κε τι καπιταλιστας, να περομε ασα ζσεριατυν τα εργοσταςια κε τα χοματα κε να κιριτοματα ιδιοχτιζιαν τι λαυ. Επρεπεν εκ τριτυ να χαλιναγογυμε τιν κυλαχιαν κε να περομε ασ ατο τα μιχανας κε τα τρακτορια. Επρεπεν, εκ τεταρτυ, να διλυτε, ποσ τα μιχανας κε τα τρακτορια επορυν να κυλανεβνε μοναχον ι ενομεν σα κολχοζια εφτοσσι κε μεσει. Επρεπεν, τελος, να διομιχανοπιυμε το μεμλεκετ, να γυρεδομε νεον τρακτορικόν διομιχανιαν, να χτιζομε νεα εργοσταςια αγροτικυ μιχανοκατασκευις για να εφοδιαζομε πολικα με τρακτορια κε μιχανας το κολχοζικόν τιν αγροτιαν. Χορις ατα τα προκαταρχτικα τα ζινθικας κεπορναμε να ενυνιζαμε για το μαζικόν το περαζμαν ζον δρομον τι κολχοζιον, ντο ερχινεσεν τρια χρονια πριν.

Θα ιπι, για το περαζμαν ζον δρομον τι κολχοζιον, επρεπεν προτ' ασ ολια να εφταμε το Οχτοβριανον τιν επανασταςιν, να κρεμιζομε τι καπιταλιστας κε πομερςικυς, να περομε ασ ατυνυς τιν γιν κε τα εργοσταςια κε να γυρεδομε νεον διομιχανιαν.

Ασο Οχτοβριανον τιν επαναστασιν πα ερχινεσεν το πε-
ραζμαν σο νεον τον δρομον, σον δρομον τι κολχοζιον. Ατο
εκσαπλοθεν με νεον δυναμιν μολις τρια χρονια πριν, επιδι-
μονον ατυ σον κερων εφανθαν ζυλεν το πλατος τα νικοχι-
ριακα αποτελεζματα τι Οχτοβριανου επαναστασις, μονον ατυ
σον κερων εκατορθοσαμε να σιρομε εμπροστα τι βιομηχανο-
πιισιν τι χορας.

Ι ιστορια τι λαον εκσερ οχι ολιγα επαναστασια. Ατα
διαφερνε ασο Οχτοβριανον τιν επαναστασιν σο οτι ολια εσαν
μονοπλεβρα επαναστασια. Ελαυτον το εναν ι φορμα τι εκ-
μεταλεπσις τι εργαζομενιον με αλο φορμαν τι εκμεταλεπσις,
αμαν το ιδιον ι εκμεταλεπσι επεμενεν. Ελαγυσαν ι εκμε-
ταλεφτε κε ι καταπιεστε με αλτς εκμεταλεφτας κε κατα-
πιεστας, αμαν ι εκμεταλεφτε κε ι καταπιεστε επεμεναν. Μο-
νον το Οχτοβριανον ι επαναστασι εβαλεν για σκοπον — να
καταστρεφ ΚΑΘΕ ΙΔΥΣ εκμεταλεπσιν κε να λιχβιταριζ
ΟΛΤΣ κε ΚΑΘΕ ΙΔΥΣ εκμεταλεφτας κε καταπιεστας.

Ι επαναστασι τι δυλον ελιχβιταρτσεν τι δυλοκρατας κε
ελαχσεν το δυλοκρατικον τιν φορμαν τι εκμεταλεπσις τεργα-
ζομενιον. Αμαν αντι ατυνυς εβαλεν τι κρεποστνικυς κε το
δυλοπαρικον τιν φορμαν τι εκμεταλεπσις τι εργαζομενιον. Το
εναν ιδος ι εκμεταλεφτε αντικατασθεθαν με αλτς εκμεταλε-
φτας. Σον κερων τι σκλαβιας ο «νομον» επετρεπεν ζι δυ-
λοκρατας να σκοτονε τι σκλαβυσατυν. Σα κιτις πυ ετον
σον κερων τι δυλοπαρικιας ο «νομον» επετρεπεν ζε κρε-
ποστνικυς «μονον» να πυλυν τι κρεποστνοισατυν.

Ι επαναστασι τι κρεποστνοι χορετιον ελιχβιταρτσεν τι
κρεποστνικυς κε ελαχσεν το δυλοπαρικον τιν φορμαν τι εκ-
μεταλεπσις. Αμαν εβαλεν αντι ατυνυς τι καπιταλιστας κε
τι πομερσικυς, το καπιταλιστικον κε το πομερσικικον τιν φορ-
μαν τι εκμεταλεπσις τι εργαζομενιον. Ι εκμεταλεφτε ινος

λοις αντικαταστήθην με αλτς εκμεταλεφτας. Σο κιτισς πυ ετον
σον κερων τι δουλοπαρικιας ο «νομον» επιτρεπεν να πυλυν
τι κρεποστνοισατυν. Σο κιτισς πυ εν σον κερων τι καπιταλιζ-
μυ ο «νομον» επιτρεπ «μονον» να καταδικασκυνταν ι εργα-
ζομεν σιν αεργιαν κε τιν ανεσσετιαν, σιν καταστροφιν κε σον
θανατον ασιν πιναν.

Μονον τεμετερον το σοβετικον ι επαναστασι, μονον τε-
μετερον το Οχτοβριανον ι επαναστασι, εβαλεν το ζιτιμαν αετς,
πυ να μι αλαζνε ι εκμεταλεφτε ινος λογισ με αλτς, να μι
αλαζ τεναν ι φορμα τι εκμεταλεψις με αλο, — αλα να
κσεριζυτε καθε ιδυς εκμεταλεψις, να κσεριζυντανι καθε ιδυς
εκμεταλεφτες, ολ κε καθε ιδυς αρχονταδες κε καταπιε-
στες, εμ παλει εμ νει. (Εκσακολυθιτικα χιροκροστι-
ματα).

Αχα γιατι το Οχτοβριανον ι επαναστασι εν προκαταρ-
χτικον ορος κε απαρειτιτον προιποθεσι για το περαζμαν τι
χορετιον σε νεον κολχοζικον δρομον.

Ορθα μι επικαν ι χορετ, ντο ιποστιρικσαν το Οχτοβρι-
ανον τιν επαναστασιν; Νε, ορθα επικανε. Επικανε ορθα,
επιδι το Οχτοβριανον ι επαναστασι εβοιθεσενατς να κρεμιζ-
νε ασ οματυν τι πομεσσικυσ κε τι καπιταλιστας, τι τοκο-
γλιφυσ κε τι κυλακς, τι εμπορτς κε τι σπεκυλιαντς. Αμαν
ατο εν το εναν μερος τι ζιτιματι. Το οτι εδιεχταν ι κατα-
πιεστε, το οτι εδιεχταν ι πομεσσικι κε ι καπιταλιστ, το οτι
εχαλιναγογεθαν ι κυλακ κε ι σπεκυλιαντ, — ατο εν τζιπ κα-
λον. Αμαν ατο ολιγον εν. Για το τελιοτικον απελεφθερο-
μαν ασα παλεα τα δεζμα, κι κανιτε μονον το κατατσαχο-
μαν τι εκμεταλεφτιον. Για τατο χριασσκετε ακομαν να χτι-
ετε νεον ζοι, να χτιετε αικον ζοι, πυ να δι δυνατοπιταν σο
εργαζομενον τιν αγροτιαν να καλιτερεβ το ιλικον κε μορφο-
τικον τιν καταστασιναθε κε να σκυτε απο καθενκιαν απο ιμε-

ραν σε ιμεραν, απο χρονον σε χρονον. Για τατο πρεπ να εμπεν νεον κιτισς σο χοριον, κολχοζικον κιτισς. Ατο εν το δεφτερον μερος τι ζιτιματι.

Σα πιον κεκα διαφερ το παλεν το κιτισς ασο νεον, το κολχοζικον το κιτισς;

Σο παλεν το κιτισς ι χορετ εδυλεθαν απινας-ινας, εδυλεθαν με τα παλεα τα τροπυς τι παπυατυν, με τα παλεα εργαλια τι δυλιας, εδυλεθαν για τι πομεσσικυσ κε καπιταλιστας, για τι κυλακς κε τι σπεκυλιαντς, εδυλεθαν ζιτια εξιναν ιμψροπιναζμεν, κε επλυταναν ταλτς. Σο νεον, το κολχοζικον το κιτισς ι χορετ δυλεθνε ενταμαν, σο αρτελ, δυλεθνε με τι βοιθιαν τι νεον εργαλιον, τι τραχτοριον κε τι αγρομηχανιον, δυλεθνε για τον εαφτονατυν, κε για τα κολχοζια, ζυνε χορις τι καπιταλιστας κε τι πομεσσικυσ, χορις τι κυλακς κε τι σπεκυλιαντας, δυλεθνε για να καλιτερεθνε απο ιμεραν σε ιμεραν το ιλικον κε το μορφοτικον τιν καταστασινατυν. Εχι, σο παλεον το κιτισς, ι κιθερνιςι ετον πυρζζυαζικον κε ιποστιριζ τι αρχονταδες εναντια σεργαζομεντς τι χορετς. Αδα, σο νεον το κολχοζικον το κιτισς, ι κιθερνιςι εν εργατοχορετκον κε ιποστιριζ τεργατς κε τι χορετς εναντια σολτς κε τι καθε ιδυς αρχονταδες.

Το παλεον το κιτισς φερ ζον καπιταλιζμον. Το νεον κιτισς φερ σο σοσιαλιζμον. Αχα σεσας διο δρομια, το καπιταλιστικον ο δρομον κε το σοσιαλιστικον ο δρομον, ο ο δρομον εμπρος — σο σοσιαλιζμον κε ο δρομον οπισ—ζον καπιταλιζμον.

Ιν ανθρωπ, πυ εθαρυν, πος επορι κανις να εμπεν σε καπιον τριτον δρομον. Προπαντον χαβεσλια πιασκυνταν ζατο το αγνοστον σολτς το τριτον τον δρομον καπι ζιντροφ πυ κλονισκυνταν, πυ ακομαν ολοκληροτικα κεβεθεοθαν ζιν ορθο-τιταν τι κολχοζικυ δρομι. Ατιν θελνε, να κλοσκυμες σο πα-

λεον το κιτισς, να κλοσχυμες σο μονονικοχιρκον το νικοχιριον, αμαν χωρις τι καπιταλιστας κε τι πομεσσιχυσ. Ατιν θελνε σατο κεκα, ναφινομε „μοναχον“ τι κυλακς κε ταλτς τι πσιλυς τι καπιταλιστας, οπος νομιμον φενομενον τι νικοχιρια-κυ κιτισσιερμυ. Τιν ορθιαν ατο κεν το τριτον οδρομον αλα το δεφτερον, — οδρομον σον καπιταλιζμον. Τζινκι ντο θα σιμεν να κλοσχυμες σο μονονικοχιρικον το νικοχιριον κε να επανορθονομε τιν κυλακιαν. Ατο θα σιμεν να επανορθονομε το σκλαβομαν σον κυλακον, να επανορθονομε τιν εκμεταλε-πσιν τι αγροτιας ασι κυλακς κε να διγομε σον κυλακον εκσυσιαν. Αμαν γινετε-με να επανορθονομε τιν κυλακιαν κε να φιλατομε ενταμαν με τατο το σοβετικον τιν εκσυσιαν. Γιοκ κι γινετε. Το επανορθομαν τι κυλακιας θα οδιγα σιν διμιουργιαν κυλακιку εκσυσιας κε σο λιχβιταριζμαν τι σοβετικυ εκσυσιας, — θα ιπι, ατο θα φερ σο σχηματιζμον πυρξζυαζικυ κιθερνισις. Κε το σχηματιζμαν πυρξζυαζικυ κιθερνισις αφεαφτυαθε πα θα φερ σο επανορθομαν τι πομεσσιχιον κε καπιταλιστιον, σο επανορθομαν τι καπιταλιζμυ. Το ονομαζο-μενον τριτονδρομος εν σινπραγματικοτιταν το δεφτερον, οδρομον τι κλοσιματι οπισ σον καπιταλιζμον. Για αροτεστε τι χορετς, θελνε-μι ατιν να επανορθονε το κυλακιον τιν σκλαβιαν να γιριζνε σον καπιταλιζμον, να λιχβιταρι-ζνε το σοβετικον τιν εκσυσιαν κε να επανορθονε τιν εκσυ-σιαν τι πομεσσιχιον κε καπιταλιστιον; Αροτεστιατς κε θα μαθανετε, πιονδρομον λογαριαζ ι πλιονοπσιφια τι εργαζο-μενιον χορετιον μοναδικον ορθονδρομον.

Θα ιπι, ινε μονον διοδρομια: ΓΙΑ εμπροστα, σο ρα-σσινκιαν — σο νεον, το κολχοζικον το κιτισς, ΓΙΑ οπισ, κατι-θαζμαν ασο ρασσιν — σο παλεν, το κυλακιον — καπιταλιστικον το κιτισς. Τριτονδρομος κεν.

Το εργαζομενον ι αγροτια επικεν ορθα ντο απεκρυσεν το καπιταλιστικον τον δρομον κε εσταθεν στον δρομον τι κολχοζικυ χτισιματι.

Λεγνε, πως ο δρομον τι κολχοζιον εν ορθον δρομος, αμαν εν τζατιν. Ατο εν τογριν μονον ζεναν κε μερος. Βε-θεα, διςκολιας ατυ σο δρομον εβριωνταν. Το καλον ι ζοι δορεαν κι κατορθυτε. Αμαν ι δυλια εν πως, τα κιοριτερα διςκολιας επερασαν πλεον κε εκινα τα διςκολιας, ντο στεκνε εμπροστα-σουν, κι ακσιζνε ακομαν κε ζοβαρα να καλατζεβο-με για τατα. Οπος κιν εν παραβαλομενα με εκινα τα διςκολιας ντο εδεβασαν ι εργατ 10-15 χρονια πριν, τεζε-τερα τατοριζνα τα διςκολιας, ζιντροφι κολχοζνικι, ινε μο-ρεσσιακα πεγνιορια. Ι ριτορεςεζεν εκζεβαν αδακα κε εκυρ-φικσαν τεργατας τι Λενινγρατι, τι Μοσχας, τι Χαρχοβας, τι Τονπασι. Ελεγαν, πως ατιν ι εργατ εχνε επιτιχιας, κε εσιν ι κολχοζνικι εσσετε πολα ολιγοτερα επιτιχιας. Φενετεμε πως ζα λογια τι ριτορονεζεν εβριετε καπιον ζιντροφιακον κυσκανια: τεμιακ, ποσον θα ετον καλον αν εις, ι χορετ —ι κολχοζνικι, ιχαμε αικα επιτιχιας, οπος ι εργατ τι Λενινγρατι, τι Μοσχας, τι Τονπασι, τι Χαρχοβο: Ολια ατα καλα. Αμαν εκζερετε ποσον εκοστικσαν ατα τα επιτιχιας ζεργατας τι Λενινγρατι κε τι Μοσχας, ντο στεριςια κιοποφε-ραν ατιν για να κατορθονε τα ιστερνα ατα τα επιτιχιας.

Θα επορνα να διγυμεζας καπια φακτια ασιν ζοιν τερ-γατιον ζα 1918, ονταν ολογια εβδομαδας κεδιναν τεργατας υτε κορατ πσοριν, χορις να λεγομε για το κρεας κε ταλα τα φαγιστικα. Τα καλιτερα κερυς ελογαριαυσαν ατοτες εκινα τα ιμερας, ο ντες εκατορθυτον να δοχκετε ζεργατας τι Λενινγρατι κε τι Μοσχας απεναν ογδοον φυντ μαθρον πσοριν κιατο πα μισοταραγον με τα ζζμιχας. Κε ατο εκσακολυθανεν οχι εναν μιναν, κε οχι ιμψρον χρονον, αλα ολογια διο χρονια.

Αμαν ι εργατ υποφερναν κε κεχαναν το θαροσατυν, γιατι εκσεραν, πως θα ερχυνταν καλιτερα-κερυς κε θα κατορθονε αποφασιστικα επιτυχιας. Κε αχα πα ελεπετε, πως ι εργατ κεκορμποθαν.

Για παραβαλτε τεσετερα τα διςκολιας κε τα στεριςια με τα διςκολιας κε τα στεριςια ντο εδεβασαν ι εργατ, κε θα ελεπετε, πως γιατατα κιακσιζ μαλιςτα να γινετε σοβαρονκαλατζιν.

Ντο χριαςσεκετε, για να σπροχνομε παρακατο το κολχοζικον το κινιμαν κε να εκσαπλονομε περαν-περυ το κολχοζικον το χτιςιμον.

Για τατο χρεσσεκετε προτ' ασ ολια, τα κολχοζια να εχνε ολοκληροτικα εκσασφαλιζμενον κε καταλιλον για τιν επεκσεργασιαν γιν. Εςσετιατο-μι εσιν;

Νε, εςσετιατο. Εν γνοστον πως ολια τα καλα χοματα εδοθαν σα κολχοζια κε εκατοχιροθαν σατα σταθερα. Θα ιπι, ι κολχοζνικι επορυν να επεκσεργασκυν κε να καλιτερεβνε ατο τιν γιν οσον ντο θελνε, χορις να φουνταν, πως ατο θα περα ασ ατυνυς σε κσενα σσερια.

Για τατο χρεσσεκετε εκ δεφτερυ ι κολχοζνικι να επορυν κε μεταχιριςκυνταν τραχτορια κε μιχανας. Εςσετιατα-μι εσιν; Νε, εςσετιατα. Σολτς εν γνοστον, πως τα τραχτορικα τα εργοστασιαμυν κε τα εργοστασια τι αγρομιχανοκατασκευις δυλεβνε προτ ασ ολια κε το παραπαν για τα κολχοζια, κε εφοδιαζνατα με ολια τα σιχρονα εργαλια.

Για τατο χρεσσεκετε, τελος ι κιβερνιςι να ιποστιριζ με καθε τροπον τι κολχοζνικυς χορετς εμ με ανθρωπς εμ με χριματα κε να μι επιτρεπ τα απομιναρια τι εχθρικον τα-κξεον να αποσινθετνε τα κολχοζια. Εςσετε-μι εσιν αικον κιβερνιςιν.

Νε, εςσετε. Ατο ονομαςσεκετε εργατο-χορετκον σοβετικον κιβερνιςι. Αναφερτε-με μερλεκετ, οπυ ι κιβερνιςι ιποστιριζ οχι τι καπιταλιςτας κε πομερςικυς, οχι τι κυλακς κε ταλτς τι

αρχονταδες, αλα τεργαζομεντς τι χορετς. Σον κοζμον κεν κε κετον αιχον μεμλεκετ. Μονον σεμας, σο σοβετικον το μεμλεκετ, εβριετε κιβερνισι πυ ιποστιριζ με ολια τα δυνατα τεργατς κε τι χορετς τι κολχοζνικυς, ολτς τεργαζομεντς τι πολιτιας κε τι χορι εναντια σολτς τι αρχονταδες κε τι εκμεταλεφτας. (Εκσακολυθιτικα χιροκροτιματα).

Θα ιπι, εσιν εσσετε ολια για να εκσαπλονετε το κολχοζικον το χτισιμον κε να κατορθονετε ταχαμ απελεφθερομαν ασα παλεα τα δεζμα.

Ας εσασ αραιεφκετε μονον εναν, να δυλεβετε τιμια, να μιριαζετε τα κολχοζικα τα εσοδα σιν δυλιαν κεριαν, να καλοφιλατετε το κολχοζικον τιν περιωσιαν, να καλοφιλατετε τα τρακτορια κε τα μιχανας, να καθοριζετε καλον τερεμαν για ταλογον, να εχτελατε τα ζατανιας τι εργατο-χορετκυ κρατιεσυν, να δυναμονετε τα κολχοζια κε να κρυτε κε κρεμιζετε εκς ασα κολχοζια τι κυλακς κε τι ποτκυλατζνικυς πυ εχοθανε ατυ.

Εσιν σιγυρα θα συμφονατε με τεμεν οτι κεν πολα διςκολον να υπερνικιωνταν ατα τα διςκολιας, διλ. να δυλεβετε τιμια κε να καλοφιλατετε το κολχοζικον τιν περιωσιαν. Ποσον μαλον, πυ δυλεβετε ατορα οχι για ταρχονταδες κε οχι για τι εκμεταλεφτας, αλα για τον εαφτονεσυν, για κεντι τεσετερα τα κολχοζια.

Ελεπετε, πος το κολχοζικον ο δρομον, ο δρομον τι σοσιαλιζμυ - εντο μονον ορθον ο δρομον για τεργαζομεντς τι χορετς.

2. ΑΣ ΟΛΕΝ ΤΟ ΣΥΜΟΝ ΤΟ ΠΡΟΒΛΙΜΑΝΕΜΥΝ ΕΝ· ΝΑ ΕΦΤΑΜΕ ΟΛΤΣ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΥΣ ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙΔΕΣ

ΔΕΦΤΕΡΟΝ ΖΙΤΙΜΑΝ εν—ντο εκατορθοσαμε σο νεον τον δρομον, σο κολχοζικον τον δρομονεμυν, κε ντο σκοπεδομε να επιτιχενομε σα συμα τα 2-3 χρονια.

Ο σοσιαλισμον εν καλον εργον. Το εφτιχιζμενον το σοσιαλιστικον ι ζοι ντο εν εργον καλον ατο καλατζιν κι σκον. Αμαν ολεν ατο εν εργον τι μελοντος. Το κιοριτερον το ζιτιμαν ατορα κεν ντο θα κατορθονομε σο μελον. Το κιοριτερον το ζιτιμαν εν ντο εκατορθοσαμε πλεον σο παρον.

Ι αγροτια εσεβεν σο κολχοζικον τον δρομον. Ατο εν τζιπ καλον. Αμαν ντο εκατορθοσαμε στυ ρον δρομον;

Ντο χεροπιαστον εκατορθοσαμε, σιτια επεγναμε το κολχοζικον τον δρομον;

Εκατορθοσαμε εκινο, το οτι εβοιθεσαμε τα εκατομια τι μαζας τεφτοσσιον να εμπενε σα κολχοζια. Εκατορθοσαμε εκινο, οτι ασυ εσεβανε σα κολχοζια κε ασυ εποφελεθανε εκι τα καλιτερα τα χοματα κε τα καλιτερα τα εργαλια τι παραγογισ, τα εκατομια μαζας τεφτοσσιον εκσεβαν υς το επιπεδον τι σερετνιακιον. Εκατορθοσαμε εκινο οτι τα εκατομια τι μαζας τεφτοσσιον, πυ εξιναν πριν ιμπροπιναζμεν, εγενταν ατορα σα κολχοζια σερετνιακ, εγενταν ανθρωπ εκσασφαλιζμεν. Εκατορθοσαμε εκινο οτι εχαλασαμε το μριαζμαν τι χορετιον σε πετνιακς κε κυλακς, εκατατσακοςαμε τι κυλακς, κε εβοιθεσαμε τι πετνιακς να γινταν ιχοκιρ τι κοπυατυν απες σα κολχοζια, να γινταν σερετνιακ.

Πος ετον ι δυλια προτυ να εκσαπλυτε το κολχοζικον το χτισιμον, 4 χρονια πριν.

Επλυταναν κεδεθαναν αν ι κυλακ. Εγινυσαν γιεβι κε εκαταστρεφκυσαν ι πετνιακ κε ερυζαν σιν σκλαβιαν σι κυλακς. Ετσαντσαρεβαν απαν νεφταν τι κυλακς ι σερετνιακ κε καθε φοραν εκρεμιυσαν αφκα, κε εσιμπλιροναν τα γραμας τεφτοσσιον για το κειφ τι κυλακιον. Κεν τζατιν να εγρικα κανις, πως ασ ολεν ατο το γαλμααλ εκερδιζαν μοναχον ι κυλακ κε ισος καπιος πα ασι ζαζιτοτζινιδας. Σε καθε 100 οσπιτια σο χοριον επορναμε να εβρικαμε 4-5 κυλακιχα οσπιτια,

8 ιτε 10 οσπιτια ζαζιτοζινιδιον, 45-50 οσπιτιν ζερετνια-
κιον κε εχαν 35 οσπιτια πετνιακιον. Θα ιπι, ας ολεν το-
λιγον — 35 πρατσειντα ας ολια τα χορετκα τα οσπιτια εσαν
πετνιακ, ανανκαζμεν να υποφερνε το ζιγον τι κυλακιου σκλα-
βιας. Εγο κι λεγο πλεον για τα ολιγοδυναμια στροματα τι
ζερετνιακιον, πυ αποτελουν παραπαν ας ιμπσον τι ζερετνια-
κιου αγροτιας, πυ τζιπ ολιγον ενδιαφερναν ζιν καταστασινα-
τυν ασι πετνιακς κε εκσαρτιωσαν απεφθιας ασι κυλακς.

Αςυ εκσαπλοσαμε το κολχοζικον το χτισιμαν, εκατορθο-
σαμε εκινο, οτι εκατεστρεπσαμε ατο το γαλμααλ κε τιν αδι-
κιαν, εκατατσακοςσαμε το κυλακιου τιν σκλαβιαν, ολεν ατο τιν
μαζαν τι πετνιακιον επαρεσιραμε ζα κολχοζια, εδοκαματς
εκι εκσασφαλιζμενον ιπαρχειν κε ανιθασαματς υς το επιπε-
δον τι ζερετνιακιον, πυ επορουν να εποφελιουνταν τα κολχο-
ζικα τα χοματα, τα λγοτας ζε οφελος τι κολχοζιον, τα
τρακτορια, τα αγροτικα μιχανας.

Κε ντο ζιμεν ατο; Ατο ζιμεν, πος οχι ολιγοτερον απο
20 εκατομια αγροτικου πλιθιζμου, οχι ολιγοτερον απο 20 ε-
κατομια πετνιακς—εγυρταρεπσαμε αζιν ανεσσειτιαν κε τιν
καταστροφιν, εγυρταρεπσαμε ασο κυλακιου τιν σκλαβιαν κε
εμεταβαλαμε χαριν ζα κολχοζια ζε εκσασφαλιζμεντς ανθρωπς.

Ατο εν τρανον επιτιχια, ζιντροφ. Ατο εν αιχον επιτι-
χια, πυ κεκσειρεν ακομαν ο κοζμον κε πυ κεκατορθοσειν
ακομαν ιτε εναν κρατος ζον κοζμον.

Αχα σεσας πραχτικα, χεροπιαστα αποτελεζματα τι κολ-
χοζικου χτισιματι, αποτελεζματα τεκινεθι, οτι ι αγροτια εστα-
θεν ζον ορομον τι κολχοζιον.

Αμαν ατο εν μονον το προτον το θιμανεμυν, το προ-
τον ι επιτιχιαμυν ζον ορομον τι κολχοζικου χτισιματι.

Κι θα ετον ορθον να εθαρουμε προς εμς πρεπ να στε-
χομε ατυ σο προτον το θιμαν, ατυ σο προτον τιν επιτιχίαν.
Γιοκ, σιντροφ, εμς κεπορουμε να στεχομε ατυ σιν επιτιχίαν.
Για να παμε παρακατο κε τελιοτικα να δυναμονομε τα
κολχοζια, πρεπ να εφταμε το δεφτερον το θιμαν, πρεπ να
κατορθονομε ΝΕΟΝ επιτιχίαν.

Πυ ενκιτε ατο το δεφτερον το θιμαν;

Ατο ενκιτε, σο να σκονομε τι κολχοζνικυς, — κε τι προιν
εφτοχυς, κε τι προιν σερετνιακς, — κιαλο ιψιλα. Ατο ενκιτε
σεκινο, σο ΝΑ ΕΦΤΑΜΕ ΟΛΤΣ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΥΣ
ΖΑΖΖΙΤΟΤΖΝΙΔΕΣ. Νε σιντροφ, ζαζζιτοτζνιδες (εκ σα-
κολυθιτικα χιροκροτιματα).

Εμς εκατορθοσαμε χαριν σα κολχοζια να ανεθαζομε τι
πετνιακς σο επιπεδον τι σερετνιακιον. Ατο εν τζιπ καλον.
Αμαν ατο εν ολιγον. Εμς πρεπ ατορα να κατορθονομε να
εφταμε εναν κιαλο θιμαν εμπροστα κε να θοιθυμε ολτς τι
κολχοζνικυς, — κε τι προιν πετνιακς κε τι προιν σερετνιακς, — να
ανιθενε υς το επιπεδον τι ζαζζιτοτζνιδιον. Ατο επορουμε να
κατορθονοματο κε ατο πρεπ να κατορθονοματο με καθε με-
σον. (Εκ σα κολυθιτικα χιροκροτιματα). Εμς
εχομε ατορα ολια για να κατορθονομε ατο τον σκοπονεμυν.
Τα μιχανας κε τα τραχτοριαμυν χρισιμοπιυνταν ατορα αςσ-
κεμα. Ι γιεμυν επεκσεργασσκετε οχι καλα. Εφταν μονον να
καλιτερεβομε το κυλανεμαν τι μιχανιον κε τραχτοριον, εφταν
μονον να καλιτερεβομε τιν επεκσεργασίαν τι γις κε θα κατορθο-
νομε να περιζεβομε τιν ποσοτιαν τι προτυκτιον 2-3 φο-
ρας. Κιατο εν ολοκληροτικα αρκετον για να εφταν ολτς τι
κολχοζνικυς ζαζζιτοτζνιδες εργαζονεντς τι κολχοζικον χο-
ραφιον.

Πος εσαν τα πραματα πριν οσον αφορα τι ζαζζιτοτζνι-
δας; Για να γινετε κανις ζαζζιτοτζνις, επρεπεν ναδικιζ τι

γιτοναδεςατ, επρεπεν να εκμεταλεφκετιατς, να πυλιατς κια-
λο ακριβα, ναγοραζ ασατυνυς κιαλο εφτενα, να νικιαζ μερι-
κυσ πατρακς, να εκμεταλεφκετιατς επει, να στιβαζ καπιτα-
λοπον κε, αςυ δυναμον — να ταραετε ιστερνα ςι κυλακς. Κε
ατο ισα-ισα εκσιγιζ το οτι ι ζαζζιτοτζνιδες επροκαλναν πριν
ςο μονονικοχιρκον το νικοχιριον το μισος κε τιν ανενπιστο-
ςινιαν τι πετνιακιον κε ςερετνιακιον. Ατορα ι δυλια αλεος
εν. Ατορα τα ςινθικας πα αλα ινε. Για να γινταν ι κολχοζ-
νικι ζαζζιτοτζνιδες, ατορα κςαι κι χρεςςκετε να αδιχιζνε
ιτε να εκμεταλεφκυνταν τι γιτοναδεςατυν. Κεπεκι ατορα πα
κεν εφκολον το εκμεταλεμαν κατινος, επιδι ιδιοχτιςια ςα χο-
ματα ιτε αρεντα κεν αλο ςεμας, τα μιχανας κε τρακτορια
ανικνε ςο κρατος, κε ι ανθρωπ πυ εχνε καπιταλια, ατορα
κινε ςιν μοδαν ςα κολχοζια. Ετον ακον μοδα, αμα επατε-
πςεν για παντα.

Για να γινταν ι κολχοζνικι ζαζζιτοτζνιδες, γιατατο χρε-
ςςκετε ατορα μονον εναν — να δυλεθνε ςο κολχοζ τιμια, ορ-
θα να χριςιμοπιυν το εργατικον το βιον, ορθα να επεκςερ-
γαςκυνταν τιν γιν, να καλοφιλατνε το κολχοζικον τιν
ιδιοχτιςιαν.

Καποτε λεγνε: αςυ εν ςοσιαλιζμος γιατι ακομαν να δυ-
λεβομε; Εδυλεθαμε πριν, δυλεβομε ατορα, — κεν μι κερος
αλο να μι δυλεβομε; Αικα λογια καθολου κινε ορθα, ςιντροφ.
Ατο εν ι φιλοςοφια τι λοτιριον κε γιοκ τι τιμιον εργαζομε-
νιον. Ο ςοσιαλιζμον κςαι κεφται ινκιαρ τιν εργασιαν. Απε-
ναντιας, ο ςοσιαλιζμον χτιετε απαν ςιν εργασιαν. Ο ςοσια-
λιζμον κε ι εργασια ινε αχοριςτα τεναν αςαλο. Ο Λενιν ο
μεγαλον ο διαςκαλοςεμυν ελεεν: «Πυ κι δυλεβ, εκινος κι
τροι». Ντο ςιμεν ατο, εναντια ςιναν κατεφθινυνταν τα λογια
τι Λενιν; Εναντια ςι εκμεταλεφτας, εναντια ςεκινυς, πυ ι
ιδι κι δυλεθνε, κε θαλνε ταλτς να δυλεθνε κε πλυτενε

σε λογαριασμό τον αλον. Κε ακομαν εναντια σιναν; Εναν-
τια σεκινυς πυ ι ιδιι εφταγνε λοτιρλυκια κε θελνε σε λογα-
ριασμό τον αλον να κερδιζνε. Ο σοσιαλιζμον θελ οχι λοτιρ-
λυκ, αλα ολ ι ανθρωπ να δουλεθνε τιμα, να δουλεθνε οχι για
ταλτς, οχι για ταρχονταδες κε τι εκμεταλεφτας, αλα για τον
εαφτονατυν, για τιν κινονιαν. Κε αν εμεις θα δουλεθομε τιμα,
θα δουλεθομε για τον εαφτονεμυν, για τα κολχοζιαμυν, —
ατοτε θα επιτιχενομε σα 2-3 χρονια απες νανιθαζομε ολτς
τι κολχοζνικυς, κε τι προιν πετνιακς, κε τι προιν σερετνιακς
υς το επιπεδον τι ζαζζιτοτζνιδιον, υς το επιπεδον τανθρο-
πιον, πυ εποφελιουνταν το πολυκ τι προτυκτιον κε διεκσαγνε
ταμαμ πολιτιζμενον ζοιν.

Ατο εν τεμετερον ας ολεν το ζυμον το προβλιμαν.
Ατο επορυμε να κατορθονοματο κε ατο πρεπ να κατορθο-
νοματο με καθε μεσον. (Εκσακολυθιτικα χιροκροτι-
ματα).

3. ΚΣΕΧΟΡΙΣΤΑ ΠΑΡΑΤΙΡΙΣΙΑ

Κε ατορα επιτρεπστε να περανο σε μερικα κσεχοριστα
παρατιρισια.

Προτ ας ολια για τεμετερον τι ΠΑΡΤΙΤΣΥΣ σο χο-
ριον. Αναμεσα σεσας ινε μελι τι κορατι, αλα ακομαν κιαλο
παραπαν ινε μι μελι τι κορατι. Ατο εν τζιπ καλον, το οτι
μι μελι τι κορατι ετοπλαεφταν σο σινεδριον παραπαν, πα-
ρα μελι τι κορατι, διοτι ισα-ισα τα μι μελι τι κορατι πρεπ
προτ ας ολια να προσελχιζομε σο εργονεμυν. Ινε κομυνιστε
πυ φερκυνταν πολςσεβιχικα σε κολχοζνικυς πυ κινε μελι τι
κορατι. Αλα ινε κε αιχ πυ κοκοζλανεφκυνταν με το οτι
ινε σο κοραν, κε κι γιαναστυρεθνε τι πεσπαρτινις. Ατο
κεν καλον κε εν βλαβερον. Ι δυναμι τι πολςσεβιχιον, ι δι-
ναμι τι κομυνιστιον εν οτι, ατιν εγρικυν να τριγλιζνε το κο-

μανεμυν με εκατομυρια πεσπαρτινι ακτιβι. Εμυς ι πολςσεβι-
κι, κι θα ιχαμε εκινα τα επιτιχιας, ντο εχομε ατορα, αν
κι θα εγρικαναμε να καταχτυμε σο μερος τι κορατι τιν εμ-
πιστοσινιαν τι εκατομυριον τι πεσπαρτινι εργατιον κε χορε-
τιον. Κε ντο χριασσκετε για τατο; Για τατο χριασσκετε τα
μελι τι κορατι να μι χοριυνταν με φραχτιν ασι· πεσπαρτι-
νις, τα μελι τι κορατι να μι κλιδυνταν σο κορατικον το τσεπλ,
να μι κοκοζλανεφκυνταν για το οτι ινε σο κοραν, αλα να
κρυνε οτιν ρι λαλιαν τι πεσπαρτινιδιον, οχι μονον να μαθι-
ζνε τι πεσπαρτινιδας, αλα κε να μαθανε απατυνυς.

Κι πρεπ νανασπαλομε, ποσ τα μελι τι κορατι κι ρυζνε
ασον υρανον. Πρεπ να ενθιμυμες, ποσ ολια τα μελι τι κο-
ρατιιιδι εσαν καποτε πεσπαρτινιδες. Οσιμερον εν πεσπαρτινις κε
αθριον γινετε μελοσ τι κορατι. Ντο εν εκινο με το οπιον να
κοκοζλανεφκετε κανις; Αναμεσα σεμας τι παλευς τι πολςσε-
βικυς, εβρυνταν οχι ολιγ ανθρωπ, πυ δυλεβνε σο κοραν
20-30 χρονια. Κιαρ εμυς πα ιιδι εμες πεσπαρτινιδες. Ντο
θα εγινυμες, αν εκαν 20-30 χρονια πριν ερχιναναν να περι-
πεζνεμας τατοτιζνα τα μελι τι κορατι κε κι θα εφινανεμας
να συμονομε σο κοραν; Ισοσ, εμυς να εμες ατοτε απομακρι-
ζμεν ασο κοραν καρποσα χρονια. Κιαρ εμυς ι παλει πολ-
ςσεβικι, — κιμες καθεν κεκα ανθρωπ, σιντροφ. (Εφθιμον ζο-
ιρεμαν, εκσακολυθιτικα χιροκροτιματα.)

Αχα γιατι τα μελι τι κορατιεμυν, τατοριζνα τα νεικα τα
μελι τι κορατιεμυν, πυ καποτε ρκονε ιπσιλα το μιτιν εμπρο-
στα ρι πεσπαρτινιδας, πρεπ να ενθιμυνταν ολεν ατο, πρεπ
να ενθιμυνταν, ποσ οχι το κοκοζλανεμαν, αλα ι μετριοφρο-
σινι στολιζ τον πολςσεβικον.

Ατορα καρποσα λογια για τι ΓΙΝΕΚΣ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖ-
ΝΙΤΣΕΣ. Το γινεκιχον το ζιτιμαν, ρα κολχοζια εν τρανον
ζιτιμαν σιντροφ. Εγο εκσερο, ποσ πολι απεσαρ ιποτιμυν τι

γινεκς κε μαλιςτα γελυνατς κελα. Αμαν ατο εν λαθος, σιν-
τροφ, σοβαρον λαθος. Ι δυλια αδακα κεν μονον, προς ι γι-
νεκ αποτελυν τιμπσον τι πλιθιζμυ. Ι δυλια εν προτ ασ ολια,
προς το κολχοζικον το κινιμαν εσιρεν εμπροστα σα καθοδιγιτι-
κα τα ιπιρεσιας ολοεν σιραν ακσιυς κε ικανυς γινεκς. Τερε-
στεν το σινεδριον, ασιναν αποτελιτε, κε θα ελεπετε, προς ι
γινεκ πολα κερως εν πλεον πυ επερασεν ασι καθιστεριμεντς
σεμπρολατς. Ι γινεκ σα κολχοζια ινε τρανον δυναριν. Να
κρατιετε ατο ι δυναμι αφκα σο κοτ θα ιπι να γινετε ενκλιμαν.
Τεμετερον το χρεος εν, να προαγομε εμπροστα τι γινεκς
σα κολχοζια κε να θαλομε ατο τιν δυναριν σιν δυλιαν.

Βεθεα, το σοβετικον ι εκσυσια, πολα κερως κεν, ιςσεν
μικρον παρεκσιγισιν με τι κολχοζιτςες. Επροκίτον για το
χτινον. Αμαν ατορα το ζιτιμαν για το χτινον εκανονιστεν κε
ι παρεκσιγισι εκσεθεν ασο μεσον (Εκσακολυθιτικα χιρο-
κροτιματα). Εμς εκατορθοσαμε ι περισσοτερι ι κολχοζικε
να εχνε πλεον απεναν χτινον σο καθε οσπιτ. Θα διαβενε εκαν
εναν διο χρονια, κε κι θα εβρικετε υτε εναν κολχοζικον, πυ
να μι εςς τεκινυ χτινον. Αρ εμς, ι πολςσεβικι, θα κοπιαζομε,
ολ ι κολχοζικιεμυν να εχνε απεναν χτινον. (Εκσακο-
λυθιτικα χιροκροτιματα).

Οσον αφορά τι ιδιες τι κολχοζιτςες, ατιν πρεπ να εν-
θιμυνταν για τιν δυναριν κε τι σιμασιαν τι κολχοζιον για τι γι-
νεκς, πρεπ να ενθιμυνταν προς μονον σο κολχοζ εχνε τιν
εφκεριαν να γινταν εναν κεναν με ταν αγυρον. Χορις κολ-
χοζια — ανισοτιτα, σα κολχοζια — ισοτιτα δικεοματιαν. Ας
ενθιμυνταν ατο ι σιντροφες κολχοζιτςες κε ασ καλοφι-
λατνε το κολχοζικον το κιτιςς οπος τιν κορ τοματιατυν.
(Εκσακολυθιτικα χιροκροτιματα).

Διο λογια για ΤΙ ΚΟΜΣΟΜΟΛΤΣ ΚΕ ΤΙ ΚΟΜΣΟΜΟΛ-
ΚΕΣ σα κολχοζια. Ι νεολεα εν τεμετερον το μελον, τεμετερον

τομυτ, ζιντροφ. Ι νεολεα πρεπ να αντικαταστεν εμας τι γερωνταδες. Ατε πρεπ να περ κε παι τιν παντερανεμυν ος το νικιφορον το τελος. Αναμεσα ζι χορετς ινε οχι ολιγ γερωνταδες, επιβαριμεν ασο παλεν το γομαρ, επιβαριμεν ασα ζινιθια κε τα αναμνισια για το παλεον τι ζοιν. Εφκολονοιτον εν, ποσ ατιν παντα κι κατορθονε να προφτανε το κομαν, το σοβετικον τιν εκσυζιαν. Αλο εν ι νεολεαμυν. Ατο εν ελεφθερομενον ασο παλεον το γομαρ κε ατο εφκολοτερα χονεβ τα λενινιστικα τα εντολας. Κε ισα-ισα για τατο, το οτι ι νεολεα εφκολοτερα ας ολια χονεβ τα λενινιστικα εντολας, ισα-ισα για τατο ατο προοριςσετε να οδιγα εμπροστα τι καθιστεριμεντς κε τι ταλαντεβομενυς. Εν αλιθια ποσ τα γνοσια ντο εςς κι κανινταν. Αλα τα γνοσια επορυν να αποχτιυνταν. Οσιμερον κινε αβριον θα ινε. Για τατο το προβλιμαν εν να σπυδαζομε κε κσαν να σπυδαζομε τον λενινιζμον. Σιντροφ κομσομολ κε κομσομολκες! Σπυδαστε τιν πολςσεβιζμον κε οδιγεστε εμπροστα τι ταλαντεβομενυς! Κεβεζελεεπστε ολιγον, δυλεπστε παραπαν, κε ι δυλιασυν θα περ κερων χορις αλο (χιρο κρο τιμα τα).

Καρποσα λογια για τι **ΜΟΝΟΝΙΚΟΚΙΡΤΣ**. Για τι μονονικοκιρτς αδαχα ολιγον καλατζιν εγεντον. Αμαν ατο κι ζιμεν, ποσ ατιν αλο κινε ζον κοζμον. Γιουκ, κι ζιμεν. Μονονικοκιρ ινε κε ατυνυς κι γινετε να κρεμιζομε ασο λογαριαζμον, διοτι ατιν ινε ι αβριζνι ι κολχοζνικιεμυν. Εγο εκσερο, ποσ εναν μερος τι μονονικοκιριον εδιεφθαρθεν τελιοτικα κε εντοκεν ζιν σπεκυλιατςιαν. Ατο, οποσ φενετε, εν ι ετια, γιατι τεμετερον ι κολχοζνικι δεχκυνταν τι μονονικοκιρτς σα κολχοζια με τρανον εκσεταζμαν, κε καποτε κσαι πα κι δεχκυντανατς. Ατο, θεθεα, εν ζοστον κε αντιλογιας αδαχα κι ζκον. Αμαν εν ταλο το μεγαλιτερον μερος τι μονονικοκιριον, πυ κεντοκεν ζιν σπεκυλιατςιαν, αλα κερδιζνε το πσομινατυν με τιριον δυλιαν. Ατιν ι μονονικοκιρ, ισοσ, κι θα εσαν εναντια να εμπτενε σο

κολχοζ. Αλα ατυνυς εμποδιζνατς, ας εναν σο μεροσ, τα κλο-
νιζματατυν εν μι ορθον το κολχοζικον ο δρομον, κε ας αλο
εκίνο το ερεθιζμαν πυ εν ατορα αναμεσα ρι κολχοζικυς
εναντια ρι μονονικοχιρτς.

Βεθεα, πρεπ να ενουμε τι κολχοζικυς κε να εγρικουμε
τιν καταστασινατυν. Σατα τα χρονια ατιν κεςιραν ολιγα προ-
ζβολας κε αποργελαζματα ασο μεροσ τι μονονικοχιριον. Αλα
τα προζβολας κε τα αποργελαζματα κι πρεπ να εχνε αδα-
κα αποφασιστικον ριμασιαν. Κεν καλοσ εκίνοσ ο καθοδιγιτις,
πυ κερικα νανασπαλ τα προζβολας κε πυ τα εσθιματατ
βαλ ιπσιλοτερα ασα ριμεφοντα τι κολχοζικυ εργυ. Αν εσιν
θελετε να ιζνε καθοδιγιτε, πρεπ να εγρικατε να ανασπα-
λετε τα προζβολας, ντο επικαν κεςχοριςτι μονονικοχιρ-
Διο χρονια πριν εγο επερα γραμαν ασον Βολγαν ασιναν
χορετσαν ρσοραν. Ατε επαραπονιωτον, ποσ κιθελνε να περ-
νατεν σο κολχοζ κε εζιτανεν ας εμεν ιποστιρικσιν. Εγο
ερωτεσα το κολχοζ. Ασο κολχοζ επικανεμε απαντισιν,
ποσ ατιν κεπορυν να δεχκυντανατεν σο κολχοζ, επιδι ατε
επροζβαλεν το κολχοζικον τιν ρινεδριασιν. Ντο πραμαν ετον;
Σι ρινεδριασιν τι χορετιον οπυ ι κολχοζικι επροσκαλναν τι
μονονικοχιρτς να εμπενε σο κολχοζ ατε ι ιδιοσ ι ρσορα οσ
απαντισιν σο προσκαλεμαν εσκοσεν αν, οποσ φετετε, τι φι-
στανιατς το τιακ κε ιπεν — αχα ρεσασ κολχοζ. (Εφθι-
μον ζοιρεμαν, γελοσ). Κεν ρσυφια, ποσ ατε κεπικεν
ορθα κε επροζβαλεν τιν ρινεδριασιν. Αλα γινετε-μι να αρνυν-
τανε να περνατεν σο κολχοζ, αν ατε μετα εναν χρονον
ιλικρινα εμετανοιςεν κε επαραδεχτεν το λαθοσατς;

Εγο εθαρο, ποσ κι γινετε: Εγο αετς πα εγραπσα σο
κολχοζ. Τιν ρσοραν εδεχταν σο κολχοζ. Κε ντο εγεντον;
Εφανθεν ποσ ατε δυλεβ ατορα σο κολχοζ οχι ρα τελεφτεα,
αλα ρα προτα τα γραμασ (χιροκροτιματα).

Αχα σεσας εναν κιαλο παραδιγμαν, πυ λει για το οτι ι καθοδιγιτε, αν ατιν θελνε ναπομενε πραγματικι καθοδιγιτε πρεπ να εγρικυν νανασπαλνε τα προζβολας, αν ατο απετυνατο τα συμφεροντα τι εργυ.

Το ιδιον πρεπ να λεχχετε για τι μονονικοκιρτς γενικα. Εγο κιμε εναντιος σεκινο να δεχκυνταν σε κολχοζια με εκσεταζμαν. Αλα εγο ιμε εναντιος να κλιδونه τον δρομον σε κολχοζια σολτς τι μονονικοκιρτς χορις διακρισιν. Ατο κεν τεμετερον, κεν πολςσεβικικον πολιτικι. Ι κολχοζνικι κι πρεπ νανασπαλνε, προς ατιν ι ιδιι εσαν οχι πολα κερων πριν μονονικοκιρ.

Τελος καρποσα λογια ΓΙΑ ΤΟ ΓΡΑΜΑΝ ΤΙ ΚΟΛΧΟΖΝΙΚΙΟΝ ΤΙ ΠΕΖΥΝΤΖΥΚ. Το γραμαν ατο ετιποθεν κε εσιν θα εδεβασετιατο.

Το γραμαν καλατζιν κι σκον προς εν καλον. Ατο μαρτιρα οτι, αναμεσα σεμετερον τι κολχοζνικυς ινε οχι ολιγ πιραμεν κε σινιδιτι διοργανοτε κε αγιτατορι τι κολχοζικυ εργυ, πυ ινε το καφχιμαν τι μερλεκετιεμυν. Αλα σε γραμαν εν εναν οχι ορθον μέρος, με το οπιον με κανεναν τροπον κι γινετε να συμφονας. Ι δυλια εν οτι, ι σιντροφ ασο Πεζυντζυκ παρυσιαζνε τιν δυλιανατυν σε κολχοζ για δυλιαν μετριοφρονον κε σχεδον ασιμαντον, ενο τιν δυλιαν τι ριτορον κε τι αρχιγον, πυ εφταν καποτε τριαρσινιον λογον, — δυλιαν μεγαλον κε διμιυργικον. Γινετε-μι να συμφονα κανις με τατο. Γιοκ, σιντροφ, με κανεναν τροπον κι γινετε να συμφονας με τατο. Ι σιντροφ τι Πεζυντζυκ επικαν λαθος. Ισος, να επικαν ατο το λαθος απο μετριοφροσινιν. Αμαν ασ ατο, το λαθος κι παβι να εν λαθος. Επερασαν εκινα τα κερυς ονταν ι αρχιγι ελογαριαυσαν ι μοναδικι διμιυργι τι ιστοριας, κε ι εργατ κε ι χορετ κεπερκυσαν ιποπσιν. Τα τιχας τι λαιον κε τι κρατιον λιωνταν ατορα οχι μονον ασι αρχιγυς, αλα προτ ασολια κε

το παραπαν ασα εκατομυρια μαζας τι εργαζομενιον. Ι εργατ
κε ι χορετ, χορις σσαματαν κε θοετον πυ χτιζνε τα εργο-
στασια κε τα φαπρικας, τα σσαχτας κε τα σιδιροδρομυς, τα
κολχοζια κε σοβχοζια, πυ διμυργυν ολια τα καλα τι ζοις,
πυ πεςλεεθνε κε φοριζνε ολεν τον κοζμον, — αχα πιοσ ινε
ι αλιθινη ιροεσ κε ι διμυργι τι νευ τι ζοις. Για τατο, φενετε,
ενεσπαλαν ι σιντροφεμυν ασο Πεζυντζυκ. Κεν καλον ονταν
ι ανθρωπ ιπερεχτιμυν τα δυναμιατυν κε αρχινυν να κοκοζλα-
νεφκυν με τα εκδυλεφσιατυν. Ατο φερ σο κυρφιζμαν κε το κυρ-
φιζμαν κεν καλον εργον. Αμαν κιαλο χιροτερον εν ονταν ι ανθρωπ
αρχινυν να ιποτιμυν τα δυναμιατυν κε κελεπνε, ποσ τατινετερον
το „μετριοφρονον“ κε το „απαράτιριτον“ ι εργασια εν σιν
πραγματικοιταν εργον μεγαλον κε διμυργικον, πυ λιν τα
τιχας τι ιστοριας. Εγο θα εθεινα, ι σιντροφ ασο Πεζυντζυκ
να ενκρινε ατο το μικρον τι διορθοσιν τεμον σο γραμανατυν.

Ελατε ας τελενομε σατα, σιντροφ. (Πολα
κερον κι τυλονε τα χιροκροτιματα ντο μετακλο-
σκυνταν σε οβατσιαν. Ολ σκυνταν κε χερετιζνε
τον σιν. Σταλιν. Λαλιασ „υρα“ Ασιν ζαλαν ερ-
χυν χοριστα λαλιασ — Ζιτο ο σ. Σταλιν, Υρα!
Ζιτο ο εμπρολατες ο κολχοζικον! Ζιτο ο αρ-
χιγοσεμυν σ. Σταλιν!).

Издание № 20.

Редактор Х. КАЧАЛОВ.

Технический редактор К. КЯХИДИ.

Сдано в набор 7/III-1933 г., подписано в печать 13-III 1933 г.

Ст. ф. А5. Печ. листов 1,5, бум. листов в 0,75 по 99.500 зн. Тираж 3000.

Уполкрайлит П-3920. Типография „коммунистис“ Ростов-Дон. Зак. №473

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

ТІМІ
ЦЕНА 25к

И. В. СТАЛИН

РЕЧЬ
НА 1-ом ВСЕСОЮЗНОМ С'ЕЗДЕ
КОЛХОЗНИКОВ-УДАРНИКОВ
